

6 september 2019

Aan mevr Rijbroek (NJI)
CC mevr Inge van Dommelen (LOC) en mevr. Tina Bakker (LOC)
Pers / Wetenschap / Cliëntenraden / LOC / NJI / Leden van de 2de Kamer
Betreft Verbetering feitenonderzoek in de jeugdbeschermingsketen

Geachte mevrouw Rijbroek,

Ten eerste gefeliciteerd met de wijze waarop de interviews worden afgenomen door dhr Harry van den Bosch. Tijdens het interview werd geluisterd, en in aansluiting op het interview was gelegenheid om op de concept notulen te reageren. Jammer dat het hele onderzoek reeds in 2017/2018 is verricht door Stichting LOC en dit onderzoek dus totaal overbodig is. Alle van ouders gevraagde informatie over de noodzakelijke verbeteringen van feitenonderzoek staat reeds in ons Alternatief Verbeterplan Feitenonderzoek d.d. 14 juni 2018.

Echter, in navolging van onze brieven van 8. 10, en 16 mei j.l. is de afgelopen twee weken gebleken, dat u zich niet houdt aan de afspraken die tijdens de eerste bespreking zijn gemaakt, en worden ouders thans opgezadeld met huiswerk opdrachten die volslagen infantiel zijn.

Afspraken m.b.t. notulen en slides

Op 13 mei 2019 heeft u tijdens de eerste focusgroepbijeenkomst toegezegd, dat alle aanwezigen concept notulen van de bijeenkomsten zouden krijgen inclusief kopieën van alle slides. Zoals u weet heb ik de bijeenkomst opgenomen en kan e.e.a. dus bevestigen. Vervolgens bent u deze toezegging niet nagekomen. Tijdens de laatste focusgroep heeft u expliciet laten weten deze toezegging ook niet te zullen nakomen. Wij zijn van mening dat deze handelwijze schadelijk is voor het vertrouwen in het NJI, en het creëren van een "veilige omgeving" in de weg staat.

Gezien de wijze waarop u tijdens de eerste focusgroepbijeenkomst het instrument van "Menti-meter" heeft ingezet, kan ik echter heel goed begrijpen waarom u niet wilt dat deze bijeenkomsten worden opgenomen. Het was een onprofessionele inzet van een voor het doel van de focusgroepen twijfelachtig instrument.

Huiswerk opdracht

Tijdens de eerste focusgroep heeft de kernvraag van uw onderzoek als volgt verwoord:

"Of standardisatie voor het wegen van feiten voor ontwikkelingsbedreiging of dat wenselijk is, en zo ja waar." (190513, om 15.06)

In 2017 heeft het LOC deze vraag ook besproken tijdens haar focusgroepen. Alhoewel dit destijds waardevolle informatie heeft opgeleverd, heeft het LOC hiermee vervolgens bewust niets gedaan. Het heeft er alle schijn van, dat u middels uw focusgroepen probeert om de kernvraag überhaupt niet te bespreken. In de "Huiswerkopdracht focusgroepleden" stelt u o.a. als volgt:

"In de afgelopen focusgroep hebben we nagedacht over hoe je een gesprek dat niet prettig verloopt of stagneert, kan stopzetten."

Het is volstrekt onbegrijpelijk wat dit te maken heeft met de kernvraag. U gaat een gesprek aan met professionals en door de wol geverfde ervaringsdeskundigen. Als u in die setting de kernvraag alleen kunt beantwoorden door eerst met hen in gesprek te gaan over "hoe je een gesprek dat niet prettig verloopt of stagneert, kan stopzetten" dan is dit een gebed zonder einde.

In de eerste huiswerkopdracht vraagt u aan cliënten: *“Wat merk je aan de professional als een gesprek niet meer prettig verloopt, of stagneert? Welke signalen geeft de professional?”* Je merkt niets aan een professional. Professionals in de jeugdzorg zorgen er altijd voor dat ze tijdens gesprekken fysiek in de meerderheid zijn (intimidatie), dat de boodschap bij voorbaad reeds is vastgesteld (vooral geen dialoog, samenwerking en/of wederhoor), en dat duidelijk wordt gemaakt welke sancties zullen volgen op het niet opvolgen van instructies (drang/dwang/machtsmisbruik). Indien deze middelen je ten dienste staan zal een gesprek voor hulpverleners zelden “niet prettig” verlopen. Aldus hoeven ze ook geen signalen af te geven.

In de tweede huiswerkopdracht wilt u gaan kijken *“... of we een instrument kunnen ontwikkelen, dat je als client en professional kan inzetten in een gesprek, binnen het feitenonderzoek”*. Hiermee lijkt u de kernvraag (t.w. *“OF standardisatie voor het wegen van feiten voor ontwikkelingsbedreiging of dat wenselijk is”*) reeds positief te hebben beantwoord. In dit stadium is de vraag naar *“het instrument”* dan ook zeer voor de hand liggend: *“Wie stelt, bewijst”*. Dat is danook niet het probleem van feitenonderzoek. Het reeds in 2013 door dhr Dullaert blootgelegde probleem is, dat jeugdzorg professionals volstrekt weigeren om ook maar enig feitenonderzoek te doen, en zelfs weigeren om naar aangereikt (tegen)bewijsmateriaal te kijken. Jeugdprofessionals gaan er prat op, dat zij de gave hebben, om gevoelsmatig altijd de juiste beslissingen te kunnen nemen.

Wij kunnen alleen constateren, dat u op heel inventieve wijze invulling probeert te geven aan een volstrekt overbodig en achterhaald onderzoek. Wij vinden dit een verkwisting van subsidiegelden.

Hoogachtend,

mr Alfred Groenen, MCL/MBA/MBI
agroenen@gmail.com / 06-83195349

Namens het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg:

- Stichting KOG, t.a.v. secretariaat KOG, Koninginneweg 90, 2012 GR Haarlem, kog@upcmail.nl
- Passage, t.a.v. dhr Sipke Baarsma, Muzenplein 113, 2511 GJ Den Haag
- BVIKZ, t.a.v. mevr Vera Hooglugt (voorz.), info@bvikz.nl
- Stichting Vader Kennis Centrum, secretariaat@vaderkenniscentrum.nl
- Coöperatie Ouderkracht voor 't Kind, mevr D. v Doremalen, Weerdsingel OZ 31, 3514 AB Utrecht
- Stichting Herkenouderverstoting, Zaltbommelstraat 40, 5036XJ Tilburg, secretariaat@herkenouderverstoting.com